

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/19/2019
Identifikačné číslo spisu:	3717010244
Dátum vydania rozhodnutia:	17.10.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:3717010244.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného O. T. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 17. októbra 2019 v Bratislave dovolanie Ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 13. júna 2018, sp. zn. 23To/45/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie Ministra spravodlivosti Slovenskej republiky sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici z 21. marca 2018, sp. zn. 2T/73/2017, bol obvinený O. T. uznaný za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

od presne neustáleného obdobia, minimálne od letných mesiacov roku 2016 do 10. februára 2017, od I. T. i od nezistenej osoby, neoprávnene kupoval psychotropnú látku metamfetamín (pervitín), ktorý prechovával v priestoroch č. XX-XXX na 2. poschodí, na ulici V. XX/XX v L. X., kde sa zdržoval, presne neustálené množstvo použil pre vlastnú potrebu a presne nezistené množstvo predal alebo bezplatne poskytol za protislužbu na rôznych miestach v L. X., najmenej dvom osobám, a to N. K. a Y. O., za cenu obvykle 10,- Eur za jednu dávku, pričom pri domovej prehliadke na ulici V. č. XX/XX, v L. X., v nebytovom priestore číslo XX-XXX, nachádzajúcom sa na 2. poschodí, dňa 10. februára 2017, boli zaistené rôzne vecné stopy, pričom podľa znaleckého posudku Kriminalistického - expertízneho ústavu PZ Slovenská Lupča, v stopách číslo 2, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 18, 20, 21, 23, 36 (injekčné striekačky, papierové kolky, plastové trubičky, alobalové pásiky, odtrhnutý uzáver zo zipsového sáčku, zipsový sáčok, obal od cukríkov, papierová skladačka) bola zistená prítomnosť metamfetamínu v stopovom množstve (menšie množstvo ako je bežná jednotlivá dávka drogy), pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Okresný súd Považská Bystrica obvinenému O. T. za to uložil podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s poukázaním na § 36 písm. j/, l/, n/, o/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu podmienene odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd obvinenému ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd obvinenému ako súčasť probačného dohľadu uložil obmedzenie v zmysle § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák., spočívajúce v zákaze požívania omamných, psychotropných a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zák. súd obvinenému uložil povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku zahlásila odvolanie okresná prokurátorka na hlavnom pojednávaní dňa 21. marca 2018 priamo do zápisnice, a to čo sa týka výroku o vine a výroku o treste (čl. 537). Prokurátorka odvolanie neskôr odôvodnila podaním doručeným na okresný súd 18. apríla 2018. Na podklade podaného odvolania rozhodoval Krajský súd v Trenčíne a na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. júna 2018, sp. zn. 23To/45/2018 (č.l. 607-608) vyhlásil rozsudok, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine obvineného O. T. odsúdil podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s poukázaním na § 36 písm. j/, l/, n/, o/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Výroky o vine a uloženom ochrannom protitoxikomanickom liečení ústavnou formou zostali týmto zrušením nedotknuté.

Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinený prevzal 11. júla 2018, obhajkyňa 3. júla 2018 a prokurátor si odpis rozhodnutia prevzal 3. júla 2018 (č.l. 615).

Proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 13. júna 2018, sp. zn. 23To/45/2018 (č.l. 609-611), podal Minister spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 21. decembra 2018 dovolanie (č.l. 663-672), a to na podnet Generálneho prokurátora Slovenskej republiky. Dovolanie oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 3 Tr. por., podľa ktorého minister spravodlivosti podá dovolanie aj proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie vecí.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky v rámci svojho dovolania opísal priebeh súdneho konania a uviedol, že so závermi oboch súdov po preskúmaní predmetnej veci vo vzťahu k skutkovým zisteniam ohľadom počtu osôb, ktorým obvinený predával psychotropnú látku, však nie je možné sa stotožniť. Ďalej poukázal na skutočnosť, že v predmetnom konaní bolo obvinenému kladené za vinu, že predával alebo poskytol za protislužbu psychotropnú látku metamfetamín - pervitín viacerým, najmenej ôsmim osobám, pričom uvedené mali orgány činné v trestnom konaní za preukázané na základe výpovedí

uvedených osôb - svedkov realizovaných v prípravnom konaní. Po podaní obžaloby a následne na hlavnom pojednávaní však svedkovia svoje výpovede zmenili v prospech obvineného s tým, že tento im drogy nikdy nepredával a ani neposkytol bezplatne. Takto výpoveď zmenili všetci svedkovia okrem svedka Y. O., N. K. a O. T., pričom rozpory oproti výpovediam z prípravného konania všetci zhodne vysvetlili nátlakom, ktorý bol na nich robený v čase vykonávania výsluchov zo strany vyšetrovateľov. Y. O. aj N. K. potvrdili vo svojich výpovediach v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, že obvinený im psychotropnú látku predával opakovane. Svedkyňa O. T. potvrdila, že si pervitín od obvineného nekupovala, ale tento jej ho bezodplatne niekoľkokrát ponúkol a vždy si zobrala.

Okresný súd doplnením dokazovania vykonaním výsluchov príslušníkov Policajného zboru, ktorí vykonávali výsluchy svedkov, neodstránil vzniknutý rozpor vo výpovediach. Príslušníci nepotvrdili deklarovaný nátlak na svedkov a presvedčivo uviedli, že výsluchy boli vykonané zákonne. Prvotné výsluchy boli realizované pred vznesením obvinenia obvinenému a všetci svedkovia potvrdili verziu ohľadom predaja drog obvineným. Následne po vznesení obvinenia boli realizované opakované výsluchy týchto svedkov, pri ktorých bola prítomná aj obhajkyňa obvineného, pričom obsah týchto výpovedí ostal nezmenený. Napriek týmto rozporom a nevyriešeným otázkam ohľadom zmeny výpovedí svedkov súdy vzali bez relevantného právneho vysvetlenia za pravdivé výpovede svedkov z hlavného pojednávania. Tieto výpovede nepodrobili právnym úvahám, ktoré ich viedli k tomu, že akceptovali a považovali za dôveryhodné práve výpovede realizované pred súdom a tieto svoje závery tak okresný ako ani krajský súd dostatočne neodôvodnili.

Podľa Ministra spravodlivosti Slovenskej republiky aj svedkyňa O. T. na hlavnom pojednávaní zotrvala na svojej výpovedi, pričom potvrdila, že obvinený jej viackrát bezodplatne poskytol drogu. Napriek tomu, že súdy skutočnosti uvedené vo výpovedi tejto svedkyne považovali za preukázané, ďalej sa im nevenovali a nebrali ich do úvahy s poukázaním na ustanovenie § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. podľa ktorého sa za protiprávne konanie v zmysle tohto ustanovenia považuje neoprávnená kúpa, predaj, výmena a zadováženie. Z hľadiska objektívnej stránky sa vyžaduje, aby páchatel neoprávnene konal niektorým zo spôsobov uvedených v ods. 1 uvedeného ustanovenia. Postihuje sa teda neoprávnená držba omamnej alebo psychotropnej látky, jedu alebo prekursora a nakladanie s nimi vo všetkých formách uvedených v odseku 1 písm. a/ až d/. Trestný čin podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. je ohrozovacím trestným činom, ktorý je dokonaný až naplnením niektorého zo spôsobov konania uvedených v ods. 1 a teda vrátane predaja alebo poskytnutia psychotropnej látky inej osobe. Z uvedeného preto jednoznačne vyplýva, že ak by boli zmenené výpovede jednotlivých svedkov považované za pravdivé a preukázané, protiprávne konanie obvineného by bolo možné stále kvalifikovať v zmysle § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. Je preto nesporné, že vykonané dokazovanie spoľahlivo poukazuje na spáchanie trestného činu obvineným O. T. voči viacerým, najmenej trom osobám, a teda závažnejším spôsobom konania, a to minimálne voči svedkom N. K., Y. O. a O. T..

Vzhľadom na vyššie uvedené nemožno podľa ministra spravodlivosti považovať rozhodnutie tak okresného ako aj krajského súdu vo vzťahu k uznaniu obvineného O. T. vinným len zo spáchania zločinu v zmysle § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. za zákonné a zodpovedajúce vykonanému dokazovaniu s ohľadom na porušenie ustanovení § 172 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., § 138 písm. j/ Tr. zák., § 2 ods. 10 a ods. 12 Tr. por. a § 322 ods. 3 Tr. por. v prospech obvineného.

Minister spravodlivosti v rámci svojho dovolania preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky:

- 1/ podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To/45/2018 z 13. júna 2018 a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanovení § 172 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., § 138 písm. j/ Tr. zák. v prospech obvineného O. T..
- 2/ podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To/45/2018 z 13. júna 2018 zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.
- 3/ podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Krajskému súdu v Trenčíne prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

4/ podľa § 380 ods. 2 Tr. por. rozhodol súčasne o väzbe obvineného O. T., ktorý sa v súčasnosti nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v tejto trestnej veci.

Okresný súd Považská Bystrica v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania na vyjadrenie ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté. Možnosť vyjadriť sa využila obvineného obhajkyňa, ktorá vo svojom vyjadrení (č.l. 700-703) po porade s obvineným uviedla, že prokuratúra sa v predmetnom konaní správa účelovo a zaujato proti obvinenému v snahe dokázať závažnú trestnú činnosť, aj napriek tomu, že pri prehliadke nebytových priestorov, ako aj osobnej prehliadke neboli nájdené žiadne drogy, ani zariadenie, nástroje alebo pomôcky na ich výrobu. Obhajkyňa ďalej opísala priebeh vypočúvania jednotlivých svedkov, pričom poukázala na skutočnosť, že až pred súdom dostal obvinený vysvetlenie, keď svedkovia vypovedali pravdu a popisali spôsob ako boli ovplyvňovaní. Práve z týchto dôvodov nemohla obhajoba namietat' v prípravnom konaní pri samotných výsluchoch skutočnosti, o ktorých sa dozvedela až na hlavnom pojednávaní.

Obhajoba ďalej uviedla, že použiť svedecké výpovede vyšetrovateľov je neprípustné, pokiaľ títo boli činní pri výkone služby v danej veci s poukázaním na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 TdoV 16/2011, 2 TdoV 12/2014, nakoľko postavenie Orgánov činných v trestnom konaní je nezlučiteľné s postavením svedka v nej.

Z procesného hľadiska sa obhajoba vyjadrila, že v danom prípade s poukázaním na § 371 ods. 1 Tr. por. ako aj § 369 ods. 1, ods. 2 Tr. por. Generálny prokurátor nebol ako osoba oprávnený podať podnet Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, nakoľko je osoba oprávnená sama podať dovolanie proti ktorémukolvek výroku ak ide o dôvody podľa § 371 ods. 1 Tr. por. ak sa dovolanie naň odvoláva. Obhajkyňa ďalej namietala nekonkrétnosť dovolacieho dôvodu, pretože v danom prípade nie je jasné, či ide o napádanie rozhodnutia pre vychádzanie z nesprávneho skutkového stavu, alebo či ide pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa malo zabezpečiť objasnenie veci.

V rámci svojho vyjadrenia obhajkyňa opísala trestné stíhanie obvineného a priebeh vypočúvania svedkov s poukázaním na skutočnosti, že všetci svedkovia pred súdom prehlásili, že obvinený im nikdy drogy nepredával, nedával, nenútil ich k tomu, aby ich brali. Nikdy ho nevideli, že by predával drogy iným, že by tieto drogy vyrábal, doviezol, zadovažoval, prechovával u seba po dlhšiu dobu. Obhajkyňa opísala priebeh výpovedí svedkov O. a K., pričom nehovorili pravdu a ďalej hodnotila vykonávanie dôkazov súdom. Ďalej sa nestotožnila ani s tým, že svedkovia O., K. a T. nezmenili výpoveď pred súdom a do tohto okruhu nepatrí svedkyňa T., ktorej priebeh výsluchu opísala vo vyjadrení. Pri uvedenej svedkyňi nedošlo ani k naplneniu výroku v obžalobe, že by jej obvinený predal alebo bezplatne poskytol za protislužbu psychotropnú látku, pričom u obvineného abscentuje naplnenie subjektívnej stránky základnej skutkovej podstaty, ktorý mu bol v obžalobe kladený za vinu.

Obvinený sa podľa obhajkyne ku konaniu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. doznal a urobil vyhlásenie a mal mu byť uložený nižší trest v trvaní 2 roky a taktiež má po započítaní väzby viac ako 2 roky nepodmienečného trestu odpykané a absolvoval aj ústavnú protitoxikomanickú liečbu, ktorá mu bola neskôr zmenná na ambulantnú. Obvinený preukázal výrazné polepšenie, uvedomil si dôsledky svojho konania, má dobré hodnotenie, drogy nechce vo svojom živote viac vidieť, chce byť dobrým otcom, prestal fajčiť, a preto bola liečba úspešná a nie je naplnený žiadny dôvod väzby.

Na záver obhajoba uviedla, že zákon bol viackrát porušený v neprospech obvineného, a to pri výkone domovej prehliadky bez platného príkazu alebo nezaslaním odôvodnenej sťažnosti prokuratúry obhajobe, čím bolo porušené právo na vyjadrenie sa obvineného a došlo k porušeniu zásady rovnosti zbraní a kontradiktórnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti obhajoba navrhla dovolanie podľa § 382 písm. b/ a písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky k vyjadreniu obvineného nezaujal žiadne stanovisko.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním Ministra spravodlivosti Slovenskej republiky Najvyššiemu súdu

Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd“) riadne predložený na rozhodnutie 18. marca 2019.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 2, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len dovolací súd) opakovane pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inšancia a dovolanie nebolo chápané len ako "ďalšie" odvolanie.

Podľa § 371 ods. 3 Tr. por. minister spravodlivosti podá dovolanie aj proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky je teda oprávnený napadnúť rozhodnutie pre nesprávne zistenie skutkového stavu a hodnotiť tak rozsah vykonaného dokazovania, alebo namietat porušenie ustanovení zabezpečujúcich objasnenie veci, avšak z ustanovenia § 371 ods. 3 Tr. por. nevyplýva jeho neobmedzené právo namietat hodnotenie dôkazov vykonaných súdom, najmä pokiaľ sa konajúce súdy dôsledne týmito dôkazmi zaoberali. V dovolacom konaní, ani za súčasného použitia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por., neprichádza do úvahy iné hodnotenie dôkazov súdmi, ak je toto založené na prísnom logickom úsudku, ku ktorému konajúce súdy dospeli na podklade starostlivého posúdenia každého vykonaného dôkazu z hľadiska jeho prípustnosti, závažnosti a vierohodnosti.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že minister spravodlivosti má povinnosť podať dovolanie v prospech alebo v neprospech obvineného v prípade, ak má pochybnosť, či bol z vykonaných dôkazov dostatočne zistený skutkový stav, resp. ak dospeje k záveru, že závažným spôsobom boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť náležité zistenie skutkového stavu. Zároveň je predmetné ustanovenie obmedzené materiálnou podmienkou vyplývajúcou z ustanovenia § 371 ods. 5 Tr. por., v zmysle ktorej sa môže tento dovolací dôvod použiť len vtedy, ak by to zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podané dovolanie odôvodnil tým, že namieta hodnotenie dôkazov súdmi, pričom namietal počet osôb, ktorým obvinený predával psychotropnú látku, ako aj hodnotenie dôkazov okresným a krajským súdom pri opakovanom vypočutí jednotlivých svedkov a vyšetrovateľov, ktorí boli prítomní pri výsluchoch.

Dovolací súd na tomto mieste konštatuje, že vykonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred súdom, a to príslušnými procesnými súdmi ako pred okresným súdom, tak aj v odvolacom konaní pred krajským súdom. Proces dokazovania, ako z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania, je ovládaný zásadou voľného

hodnotenia dôkazov, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom, ktorý určuje rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Okresný aj krajský súd zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonali všetky dostupné dôkazy potrebné pre rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotili jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach ako aj logickom súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., preto tomuto spôsobu z hľadiska pravidiel pre hodnotenie dôkazov nemožno nič vytknúť. Na tomto podklade sa potom konajúce súdy veľmi starostlivo a podrobným spôsobom zaoberali skutkovým stavom, logickým spôsobom dospeli k skutkovým zisteniam, a preto nemožno bez ďalšieho konštatovať, že bol skutkový stav nesprávne zistený.

Je nutné poukázať na skutočnosť, že okresný súd v predmetnej veci prvýkrát rozhodol rozsudkom z 30. novembra 2017, sp. zn. 2T/73/2017 (č.l. 451-457), ktorým obvineného uznal vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák. a odsúdil ho podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. s poukázaním na § 36 písm. j/, l/, n/, o/ Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky s podmieneným odkladom a uložením probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 5 rokov, pričom mu uložil aj obmedzenie v zmysle § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák., spočívajúce v zákaze požívania omamných, psychotropných a iných návykových látok. Podľa § 5 ods. 4 písm. j/ Tr. zák. súd obvinenému uložil aj povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Podľa § 73 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Na podklade odvolania prokurátora proti uvedenému rozsudku rozhodoval Krajský súd v Trenčíne uznesením z 17. januára 2018, sp. zn. 23To/1/2018 (č.l. 490-494), ktorým zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Svoje rozhodnutie odvolací súd odôvodnil tým, že okresný súd nedostatočne vyhodnotil svedecké výpovede svedkov, ktorí na hlavnom pojednávaní svoje výpovede zmenili oproti prípravnému konaniu, a to v prospech obvineného a takto zmeneným výpovediam okresný súd uveril bez toho, aby dokazoval v ďalšom konaní, pričom svedecké výpovede treba hodnotiť komplexne v súhrne s tým čo uviedli v prípravnom konaní, zisťovať a odstraňovať rozpory v ich výpovediach.

Okresný súd po vrátení veci doplnil dokazovanie v uvedenom smere a vypočul vyšetrovateľov, obvineného a svedkov, ktorí zmenili svoje výpovede, ako aj znalca, obvineného O. T. a svedka Ing. I. T.. Následne okresný súd druhýkrát rozhodol rozsudkom z 21. marca 2018, sp. zn. 2T/73/2017 (č.l. 563-568), ktorým obvineného uznal opakovane vinným zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák. a odsúdil ho podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. s poukázaním na § 36 písm. j/, l/, n/, o/ Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky s podmieneným odkladom a uložením probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 5 rokov, pričom mu uložil aj povinnosti a ochranné liečenie, tak ako je uvedené vo výroku rozhodnutia. V odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd v Trenčíne po preskúmaní veci v rámci odvolacieho konania rozhodol napadnutým rozsudkom z 13. júna 2018, sp. zn. 23To/45/2018 (č.l. 609-611). Skutkové zistenia ako aj právne posúdenie, považoval za podrobne a dostatočne presvedčivo preukázané, pričom úvahy okresného súdu si osvojil, akurát trest obvineného sa javil krajskému súdu neprimerane prísny, a preto zrušil celý výrok

o treste a obvinenému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, tak ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia.

Dovolací súd sa po preskúmaní predloženého spisového materiálu so závermi okresného aj krajského súdu stotožňuje. Okresný súd vykonal zákonným spôsobom aj doplnenie dokazovania na hlavných pojednávaniach po vrátení veci krajským súdom a tieto dôkazy aj v odôvodnení svojho rozhodnutia starostlivo vyhodnotil a dospel k správneému záveru o vine obvineného, pričom krajský súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou spáchaného skutku, ktorá je podľa dovolacieho súdu správna a v súlade so zákonom.

Je potrebné poukázať na skutočnosť, že ani z prepisov jednotlivých hlavných pojednávaní ktoré si dovolací súd vyžiadal, nakoľko sa nenachádzali v spisovom materiály, nie je zrejmé, že by obvinený predával metamfetamín (pervitín) viac ako trom osobám, pričom svedkovia tvrdili, že obvineného ani nikdy nevideli, že by predával drogy iným osobám, okrem svedkov O. a K., ktorí sa na hlavnom pojednávaní vyjadrili, že si od obvineného kupovali pervitín. Podľa tvrdení svedkov, ako aj obvineného si každý priniesol svoje drogy a spoločne ich konzumovali v priestoroch kancelárie otca obvineného, ktorý v rámci vypočúvania tvrdil, že obvineného nevidel užívať drogy, ako ani predávať.

Vzhľadom na uvedené je potrebné uviesť, že okresný súd správne postupoval, keď po vrátení veci krajským súdom doplnil dokazovanie a následne uznal obvineného vinným z predmetného zločinu v zmysle § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák., nakoľko takýto záver plne korešponduje s vykonanými dôkazmi. Rovnako správny bol aj postup krajského súdu, ktorý zrušil výrok o treste rozsudku okresného súdu a obvineného odsúdil podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. s poukázaním na § 36 písm. j/, l/, n/, o/ Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby za spáchaný zločin, a to na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Na základe vyššie uvedených skutočností, dovolací senát dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 3 Tr. por., preto dovolanie Ministra spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.